

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (kaheksas koda laiendatud koosseisus)

28. november 2019 *

Majandus- ja rahaliit – Pangandusliit – Krediidiasutuste ja teatavate investeerimisühingute ühtne kriisilahenduskord – Ühtne kriisilahendusfond – Ühtse Kriisilahendusnõukogu otsus 2016. aasta *ex ante* osamaksete kohta – Tühistamishagi – Otsene ja isiklik puutumus – Vastuvõetavus – Olulised menetlusnormid – Otsuse kinnitamine – Otsuse vastuvõtmise menetlus

Kohtuasjas T-323/16,

Banco Cooperativo Español, SA, asukoht Madrid (Hispaania), esindajad: advokaadid D. Sarmiento Ramírez-Escudero ja J. Beltrán de Lubiano Sáez de Urabain,

hageja,

versus

Ühtne Kriisilahendusnõukogu (SRB), esindajad: advokaadid F. Málaga Diéguez, F. Fernández de Trocóniz Robles, B. Meyring, S. Schelo, T. Klupsch ja S. Ianc,

kostja,

keda toetab

Euroopa Komisjon, esindajad: J. Rius, A. Steiblytė ja K.-P. Wojcik,

menetlusse astuja,

mille ese on ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada hagejat puudutavas osas Ühtse Kriisilahendusnõukogu 15. aprilli 2016. aasta täitevistungil tehtud otsus ühtsesse kriisilahendusfondi tehtavate 2016. aasta *ex ante* osamaksete kohta (SRB/ES/SRF/2016/06),

ÜLDKOHUS (kaheksas koda laiendatud koosseisus),

koosseisus: koja president A. M. Collins, kohtunikud M. Kancheva, R. Barents, J. Passer (ettekandja) ja G. De Baere,

kohtusekretär: vanemametnik J. Palacio González,

arvestades menetluse kirjalikku osa ja 27. veebruari 2019. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: hispaania.

otsuse

Õiguslik raamistik

- 1 Käesolev kohtuasi seondub pangandusliidu teise sambaga, mis puudutab ühtset kriisilahenduskorda, mis on kehtestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määruses (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT 2014, L 225, lk 1). Ühtse kriisilahenduskorra loomise eesmärk on tugevdada kriisilahenduse raamistiku integreerimist euroala liikmesriikides ja ühtses järelevalvemehhanismis osaleda soovivates euroalasse mittekuuluvates liikmesriikides (edaspidi „osalevad liikmesriigid“).
- 2 Täpsemalt puudutab käesolev kohtuasi ühtset kriisilahendusfondi, mis on loodud määruse nr 806/2014 artikli 67 lõikega 1. Kriisilahendusfondi rahastatakse riigi tasandil eelkõige määruse artikli 67 lõike 4 alusel *ex ante* osamaksetena kogutud krediidasutuste ja investeerimisühingute osamaksetest. Vastavalt määruse artikli 3 lõike 1 punktile 13 on „krediidasutus või investeerimisühing“ krediidasutus või investeerimisühing, millele laieneb konsolideeritud järelevalve kooskõlas määruse artikli 2 punktiga c. Osamaksed kantakse Euroopa Liidule üle vastavalt Brüsselis 21. mail 2014 allkirjastatud osamaksete ühtsesse kriisilahendusfondi ülekandmise ja ühiskasutusse võtmise valitsustevahelisele lepingule (edaspidi „valitsustevaheline leping“).
- 3 Määruse nr 806/2014 artiklis 70 „*Ex ante* osamaksed“ on sätestatud:

„1. Iga krediidasutuse või investeerimisühingu individuaalne osamaks nõutakse sisse vähemalt kord aastas ning see arvutatakse proportsionaalselt sellega, kui suure osa moodustab tema kohustuste summa (välja arvatud omavahendid) miinus tagatud hoiused kõigi osalevate liikmesriikide territooriumil tegevusloa saanud asutuste kohustuste kogusummast (välja arvatud omavahendid) miinus tagatud hoiused.

2. Igal aastal arvutab kriisilahendusnõukogu pärast konsulteerimist EKP või liikmesriigi pädeva asutusega ja tihedas koostöös liikmesriikide kriisilahendusasutustega individuaalsed osamaksed tagamaks, et kõigi osalevate liikmesriikide territooriumil tegevusloa saanud krediidasutuste ja investeerimisühingute tasutavad osamaksed ei ületa 12,5% sihttasemest.

Igal aastal põhineb üksikute asutuste osamaksete arvutamine järgmisel:

- a) kindlasummaline osamakse, mis arvutatakse proportsionaalselt sellega, kui suure osa moodustab krediidasutuse või investeerimisühingu kohustuste summa (välja arvatud omavahendid ja tagatud hoiused) osalevate liikmesriikide territooriumil tegevusloa saanud krediidasutuste ja investeerimisühingute kohustuste summast kokku (välja arvatud omavahendid ja tagatud hoiused), ning
- b) riskipõhised osamaksed, mis põhinevad direktiivi 2014/59/EL artikli 103 lõikes 7 sätestatud kriteeriumidel, võttes arvesse proportsionaalsuse põhimõtet ning tekitamata moonutusi liikmesriikide pangandussektorite struktuuride vahel.

Kindlasummalise osamakse ja riskipõhise osamakse suhte puhul võetakse arvesse osamaksete tasakaalustatud jaotumist eri liiki pankade vahel.

Punktide a ja b kohaselt arvutatav kõigi osalevate liikmesriikide territooriumil tegevusloa saanud asutuste tasutavate individuaalsete osamaksete aastane summa ei ületa ühelgi juhul 12,5% sihttasemest.

[...]

6. Kohaldatakse delegeeritud õigusakte, milles määratakse kindlaks osamaksete proportsionaalne korrigeerimine krediitiasutuse või investeerimisühingu riskiprofiiliga ning mille komisjon on võtnud vastu direktiivi 2014/59/EL artikli 103 lõike 7 alusel.

7. Nõukogu võtab komisjoni ettepaneku alusel ning lõikes 6 osutatud delegeeritud õigusaktide raamistikus vastu rakendusaktid, et määrata kindlaks lõigete 1, 2 ja 3 rakendamise tingimused, eelkõige seoses järgmisega:

a) individuaalsete osamaksete arvutamise metoodika kohaldamine;

b) delegeeritud õigusaktides kindlaks määratud riskitegurite krediitiasutustele ja investeerimisühingutele määramise praktiline kord.“

4 Määrust nr 806/2014 täiendati *ex ante* osamakseid puudutavas osas nõukogu 19. detsembri 2014. aasta rakendusmäärusega (EL) 2015/81, millega määratakse kindlaks määruse nr 806/2014 kohaldamise ühtsed tingimused seoses ühtsesse kriisilahendusfondi tehtavate *ex ante* osamaksetega (ELT 2015, L 15, lk 1).

5 Lisaks, määruses nr 806/2014 ja rakendusmääruses 2015/81 on viidatud teatavatele sätetele, mis on kehtestatud kahes muus õigusaktis:

– esiteks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediitiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määrusi (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT 2014, L 173, lk 190).

– teiseks komisjoni 21. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/63, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL seoses kriisilahendusrahastutesse tehtavate *ex ante* osamaksetega (ELT 2015, L 11, lk 44).

6 Ühtne Kriisilahendusnõukogu (edaspidi „kriisilahendusnõukogu“) loodi liidu asutusena (määruse nr 806/2014 artikkel 42). See koosneb eelkõige täiskogust ja täitevistungist (määruse nr 806/2014 artikli 43 lõige 5). Kriisilahendusnõukogu täitevistung teeb kõik otsused määruse nr 806/2014 rakendamiseks, kui määrusega ei ole sätestatud teisiti (määruse nr 806/2014 artikli 54 lõike 1 punkt b).

7 29. aprilli 2015. aasta otsusega (SRB/PS/2015/8) võttis kriisilahendusnõukogu täisistung vastu kriisilahendusnõukogu täitevistung kodukorra (edaspidi „täitevistung kodukord“).

8 Täitevistung kodukorra artikli 9 lõigetes 1–3 on sätestatud:

„1. Otsuse võib teha ka kirjalikus menetluses, välja arvatud juhul, kui 48 tunni jooksul alates kirjaliku menetluse algatamisest avaldab sellele vastuseisu vähemalt kaks artikli 3 lõikes 1 osutatud kirjalikus menetluses osalevat täitevistung liiget. Sellisel juhul kantakse teema järgmise täitevistung päevakorda.

2. Kirjalik menetlus eeldab tavaliselt, et täitevistung igal liikmel on läbivaatamiseks vähemalt viis tööpäeva. Kui on vaja kiiresti tegutseda, võib esimees konsensusliku otsuse vastuvõtmiseks määrata lühema tähtaja. Esitatakse tähtaja lühendamise põhjus.

3. Kui kirjalikus menetluses ei ole võimalik konsensust saavutada, võib esimees algatada artikli 8 alusel tavapärase hääletusmenetluse.“ [mitteametlik tõlge]

Vaidluse taust

- 9 Hageja Banco Cooperativo Español, SA on osalevas liikmesriigis asutatud krediidasutus.
- 10 Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (pankade nõuetekohase ümberkorraldamise fond), mis on määruse nr 806/2014 artikli 3 lõike 1 punkti 3 tähenduses liikmesriigi kriisilahendusasutus (edaspidi „kriisilahendusasutus“) Hispaanias (edaspidi „Hispaania kriisilahendusasutus“), edastas 11. detsembril 2015 hagejale teabenõude tema 2016. aasta *ex ante* osamakse arvutamiseks.
- 11 Hageja vastas sellele nõudele.
- 12 15. aprilli 2016. aasta otsusega kriisilahendusfondi tehtavate 2016. aasta *ex ante* osamaksete kohta (SRB/ES/SRF/2016/06) (edaspidi „vaidlustatud otsus“) otsustas kriisilahendusnõukogu täitevistungil määruse nr 806/2014 artikli 54 lõike 1 punkti b ja artikli 70 lõike 2 alusel iga asutuse, sh hageja 2016. aasta *ex ante* osamakse suuruse. Otsuse lisa tabelis on ära toodud kõikide krediidasutuste ja investeerimisühingute 2016. aasta *ex ante* osamaksete suurused ning teatud hulk muid rubriike, eelkõige „Method (EA)“ ((euroala) meetod) ja „Risk adjustment factor in the EA environment“ (riskiprofiili kohandustegur euroala kontekstis).
- 13 Kriisilahendusnõukogu märgib, et ta edastas 15. aprillil 2016 Hispaania kriisilahendusasutusele vaidlustatud otsuse osas, mis puudutab selle kriisilahendusasutuse pädevusalasse kuuluval territooriumil tegevusloa saanud krediidasutusi ja investeerimisühinguid.
- 14 Hispaania kriisilahendusasutus teavitas 26. aprilli 2016. aasta kirjas hagejat tema *ex ante* osamakse suurusest ja palus tal see tasuda Banco de España (Hispaania Pank) 24. juuniks 2016.

Menetlus ja poolte nõuded

- 15 Hageja esitas hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 24. juunil 2016. Kriisilahendusnõukogu esitas kostja vastuse 6. septembril 2016.
- 16 Euroopa Komisjon palus Üldkohtu kantseleisse 4. oktoobril 2016 saabunud avaldusega luba astuda menetlusse kriisilahendusnõukogu nõuete toetuseks.
- 17 Üldkohtu kaheksanda koja president rahuldab komisjoni menetlusse astumise avalduse 25. oktoobri 2016. aasta otsusega.
- 18 9. oktoobril 2017 Üldkohtu kodukorra artikli 89 alusel võetud esimese menetlust korraldava meetmega palus Üldkohus kriisilahendusnõukogul esitada vaidlustatud otsuse originaali täielik ära kiri koos lisaga.
- 19 Kriisilahendusnõukogu teatas 26. oktoobri 2017. aasta dokumendis, et tal ei ole võimalik 9. oktoobri 2017. aasta menetlust korraldavat meedet täita, viidates eelkõige vaidlustatud otsuse lisas sisalduvate andmete konfidentsiaalsusele.
- 20 Menetlustoiminguid käsitleva 14. detsembri 2017. aasta kohtumäärusega (edaspidi „esimene kohtumäärus“) kohustas Üldkohus kriisilahendusnõukogu esiteks Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 24 esimese lõigu ning teiseks kodukorra artikli 91 punkti b, artikli 92 lõike 3 ja artikli 103 alusel esitama täieliku ära kirja vaidlustatud otsuse originaali konfidentsiaalsest ja mittekonfidentsiaalsest versioonist koos lisaga.

- 21 Kriisilahendusnõukogu vastas 15. jaanuari 2018. aasta dokumendis esimesele kohtumäärusele ja esitas mittekonfidentsiaalse ja konfidentsiaalse versiooni kahest dokumendist, st esiteks mis puudutab vaidlustatud otsuse teksti, kaheleheküljelise dokumendi, milleks oli allkirjastatud paberdokumendist PDF-vormingus skannitud koopia, ning teiseks PDF-vormingus dokumendi, milleks oli digitaalandmetest tehtud digitaaldokument ja mis moodustab vaidlustatud otsuse lisa.
- 22 Arvestades kriisilahendusnõukogu vastust esimesele kohtumäärusele, võttis Üldkohus 12. märtsil 2018 teise menetlust korraldava meetme ja palus kriisilahendusnõukogul esiteks täpsustada, milline oli lisa vorming vaidlustatud otsuse vastuvõtmise hetkel, teiseks juhul, kui see lisa esitati digitaalselt, anda selgitusi ja esitada kõik kinnitamise tehnilised elemendid, mis on vajalikud selle tõendamiseks, et digitaalsete andmete PDF-koopia, mis Üldkohtule esitati, vastab sellele, mis konkreetselt esitati allkirjastamiseks ja vastuvõtmiseks kriisilahendusnõukogu täitevistungil poolt selle 15. aprilli 2016. aasta koosolekul, ning kolmandaks esitada oma seisukohad vaidlustatud otsuse õigusliku olemasolu ja oluliste menetlusnormide järgimise küsimuses.
- 23 Kriisilahendusnõukogu vastas teisele menetlust korraldavale meetmele 27. märtsi 2018. aasta dokumendiga. Seoses eespool punktis 22 mainitud teise nõudega teatas kriisilahendusnõukogu, et ta ei saa seda täita, kuna teatavad dokumendid, mille ta pidi esitama, on konfidentsiaalsed, ning taotles menetlustoimingut määrata.
- 24 Üldkohus tegi 2. mail 2018 uue menetlustoiminguid käsitleva kohtumääruse, milles kohustas kriisilahendusnõukogu täitma 12. märtsi 2018. aasta menetlust korraldava meetme teist nõuet (edaspidi „teine kohtumäärus“).
- 25 Kriisilahendusnõukogu täitis teise kohtumääruse 18. mai 2018. aasta dokumendiga, mida on parandatud 29. juunil 2018, ning esitas konfidentsiaalse ja mittekonfidentsiaalse versiooni dokumendist „Tehniline teave identifitseerimise kohta“, 13. aprillil 2016 kell 17.41, 15. aprillil 2016 kell 19.04 ja kell 20.06 saadetud kriisilahendusnõukogu kolme e-kirja teksti ning mälupulga, millel oli fail XLSX-vormingus ja fail TXT-vormingus.
- 26 Üldkohus eemaldas 13. juuli 2018. aasta otsusega pärast kodukorra artikli 103 lõikes 1 ette nähtud analüüsi toimikust esimesele ja teisele kohtumäärusele kriisilahendusnõukogu vastuseks esitatud dokumentide konfidentsiaalsed versioonid, välja arvatud 18. mail 2018 esitatud mälupulkadel olevad TXT-vormingus failid, mis ei sisaldanud konfidentsiaalset teavet; need failid lisati toimikusse paberkandjal.
- 27 Üldkohus palus 13. juulil 2018 kodukorra artikli 89 alusel võetud kolmanda menetlust korraldava meetmega hagejal ja komisjonil esitada oma seisukohad vastuste kohta, mille kriisilahendusnõukogu oli esitanud eespool punktides 18, 20, 22 ja 24 nimetatud menetlust korraldavatele meetmetele ja menetlustoimingutele.
- 28 Hageja ja komisjon esitasid oma seisukohad vastuseks kolmandale menetlust korraldavale meetmele 27. ja 30. juuli 2018. aasta dokumentidega.
- 29 Üldkohtu kaheksanda koja ettepanekul otsustas Üldkohus kodukorra artikli 28 alusel suunata kohtuasja laiendatud koosseisule.
- 30 Üldkohus palus 20. novembri 2018. aasta kirjas pooltel menetlust korraldavate meetmete raames muu hulgas täpsustada oma seisukohti kriisilahendusnõukogu põhjendamiskohustuse täitmise küsimuses.
- 31 Pooled täitsid selle nõude dokumentidega, mis saabusid Üldkohtu kantseleisse 4. detsembril 2018.
- 32 Hageja palub Üldkohtul sisuliselt tühistada vaidlustatud otsus.

33 Kriisilahendusnõukogu, keda sisulistes küsimustes toetab komisjon, palub Üldkohtul:

- jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata;
- teise võimalusena jätta hagi põhjendamatusse tõttu rahuldamata;
- mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

34 Käesoleva tühistamishagi põhjendamiseks esitab hageja kaks väidet, millest esimese kohaselt on delegeeritud määruse 2015/63 artikli 5 lõige 1 õigusvastane ning teisega palutakse selle õigusvastasuse väite alusel tühistada vaidlustatud otsus, kuna see rikub direktiivi 2014/59 artikli 103 lõike 2 teist lõiku ja määruse nr 806/2014 artiklit 70 tõlgendatuna Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 16 ja proportsionaalsuse põhimõtet arvestades.

Vastuvõetavus

35 Kriisilahendusnõukogu leiab, et hagi on esitatud Hispaania kriisilahendusasutuse akti peale, kuna hagile on lisatud just see akt, mitte tema otsus. Kriisilahendusnõukogu ei ole Hispaania kriisilahendusasutuse akti andja. Selle akti peale esitatud hagi on seega vastuvõetamatu.

36 Kui siiski peaks leitama, et hagi on esitatud kriisilahendusnõukogu otsuse peale, oleks see ikkagi vastuvõetamatu, kuna 2016. aasta *ex ante* osamaksete heakskiitmine kriisilahendusnõukogu poolt ei tekita mingeid siduvaid õiguslikke tagajärgi, mis mõjutaks hageja huve, tuues kaasa selge muutuse tema õiguslikus seisundis, ega tekita eelkõige mingit maksmise kohustust. Selliseks kohustuseks on vaja kriisilahendusasutuse vastu võetud otsust.

37 Pealegi ei puuduta kriisilahendusnõukogu *ex ante* osamaksete arvutus hagejat ELTL artikli 263 neljanda lõigu tähenduses otseselt.

38 Vasturepliigis väidab kriisilahendusnõukogu, et hageja ei ole vaidlustatud otsuse adressaat. Vaidlustatud otsus on teatavaks tehtud ainult kriisilahendusasutustele, kes võtsid seejärel kooskõlas vaidlustatud otsusega vastu enda õigusaktid ning tegid need teatavaks nende järelevalve all olevatele krediidasutustele ja investeerimisühingutele. Seetõttu on kriisilahendusnõukogu seisukohal, et kuigi otsus oli siduv Hispaania kriisilahendusasutusele, ei olnud see vahetult siduv hagejale, kes mingil juhul ei olnud otsuse adressaat.

39 Vastupidi hageja väidetule ei „kehtesta“ vaidlustatud otsus iga krediidasutuse ja investeerimisühingu tasumisele kuuluva osamakse täpset suurust. Krediidasutuste ja investeerimisühingute kohustus maksta oma *ex ante* osamaksed tekib vastavalt liikmesriigi õigusele Hispaania kriisilahendusasutuse akti alusel.

40 *Ex ante* osamaksete kogumise menetlus põhineb kriisilahendusnõukogu ja kriisilahendusasutuste „tihedal koostööl“. Kuid õiguslik raamistik ei anna selget vastust küsimuses, millisel kohtul on seoses *ex ante* osamaksete kogumise menetlusega kohtuliku kontrolli pädevus. Siiski võimaldab kehtestatud õiguslik raamistik kindlaks teha, et vastavalt valitsustevahelise lepingu aluseks olevatele põhimõtetele vastutavad osamaksete kogumise lõpliku otsuse vastuvõtmise eest kriisilahendusasutused. Seetõttu võib järeldada, et seadusandja tahe oli anda *ex ante* osamaksete kogumise menetluse kontrollimise pädevus üle liikmesriigi kohtutele. Pealegi võivad liikmesriigi kohtud juhul, kui tekivad liidu institutsioonide või asutuste aktide kehtivuse või tõlgendamise küsimused, paluda Euroopa Kohtult eelotsuse tegemist.

- 41 Kooskõlas selle põhjenduskäiguga on palju näiteid, kus *ex ante* osamaksed on vaidlustatud liikmesriigi pädevates kohtutes või asutustes. Mõned kriisilahendusasutused on võtnud sama lähenemisviisi, leides, et liikmesriigi kohtud ja asutused on pädevad kontrollima õigusakte, mille on *ex ante* osamaksete kogumise menetluses vastu võtnud kriisilahendusasutused.
- 42 Hageja ei ole kriisilahendusnõukogu seisukohaga nõus ja väidab, et hagi on vastuvõetav.
- 43 ELTL artikli 263 neljanda lõigu kohaselt võib iga füüsiline või juriidiline isik esitada hagi temale adresseeritud või teda otseselt ja isiklikult puudutava akti vastu ning üldkohaldatava akti vastu, mis puudutab teda otseselt ega vaja rakendusmeetmeid.
- 44 Seega, ELTL artikli 263 neljandas lõigus piiratakse füüsilise või juriidilise isiku tühistamishagi esitamise võimalust kolme liiki aktidega: esiteks temale adresseeritud aktid, teiseks aktid, mis ei ole talle adresseeritud ja mis puudutavad teda otseselt ja isiklikult, ning kolmandaks üldkohaldatavad aktid, mis ei ole talle adresseeritud, mis puudutavad teda otseselt ega vaja rakendusmeetmeid (vt 10. detsembri 2013. aasta kohtumäärus von Storch jt vs. EKP, T-492/12, ei avaldata, EU:T:2013:702, punkt 29 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 45 Mis puudutab ELTL artikli 263 esimeses lõigus ette nähtud tingimust, siis nähtub väljakujunenud kohtupraktikast, et aktideks või otsusteks, mille peale saab esitada tühistamishagi, on üksnes sellised meetmed, millel on siduvad õiguslikud tagajärjed, mis puudutavad hageja huve, tuues kaasa selge muutuse tema õiguslikus seisundis (vt 21. aprilli 2016. aasta kohtumäärus Borde ja Carbonium vs. komisjon, C-279/15 P, ei avaldata, EU:C:2016:297, punkt 37 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 46 Peale selle, kui tegemist on selliste aktide või otsustega, mis tehakse mitmes etapis, eelkõige asutusesisese menetluse lõpus, siis on vaidlustatavad aktid ainult need meetmed, mis väljendavad asjaomase institutsiooni lõplikku seisukohta selle menetluse lõpus, ning vaidlustatavad ei ole vahemeetmed, millega valmistatakse ette lõplikku otsust (vt 9. märtsi 2016. aasta kohtumäärus Port autonome du Centre et de l'Ouest jt vs. komisjon, T-438/15, EU:T:2016:142, punkt 20 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 47 Lisaks tuleneb kohtupraktikast, et kui hageja, kellel ei ole eristaatust, esitab tühistamishagi akti peale, mille adressaat ta ei ole, siis kattub nõue, mille kohaselt peavad vaidlusaluse akti siduvad õiguslikud tagajärjed puudutama hageja huve, tuues kaasa selge muutuse tema õiguslikus seisundis, ELTL artikli 263 neljandas lõigus ette nähtud tingimustega (vt 6. märtsi 2014. aasta kohtumäärus Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development vs. komisjon, C-248/12 P, ei avaldata, EU:C:2014:137, punkt 33 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 48 Väljakujunenud kohtupraktikast nähtub esiteks, et füüsiline või juriidiline isik, kes ei ole otsuse adressaat, saab vaid siis väita, et see otsus puudutab teda isiklikult, kui otsus puudutab teda mingite talle omaste tunnuste või teda iseloomustava faktilise olukorra tõttu, mis teda kõigist teistest isikutest eristab, ning individualiseerib teda sarnaselt otsuse adressaadiga (15. juuli 1963. aasta kohtuotsus Plaumann vs. komisjon, 25/62, EU:C:1963:17, lk 223, ja 2. aprilli 1998. aasta kohtuotsus Greenpeace Council jt vs. komisjon, C-321/95 P, EU:C:1998:153, punktid 7 ja 28).
- 49 Teiseks ilmneb väljakujunenud kohtupraktikast, et tingimus, et hagi esemeks olev otsus peab füüsilist või juriidilist isikut puudutama otseselt, eeldab, et vaidlustatud meede avaldaks otsest mõju isiku õiguslikule olukorrale, ega jäta meedet rakendama kohustatud adressaatidele mingit kaalutusõigust – otsuse rakendamine peab olema puhtautomaatne ja tulenema vaid liidu õigusnormidest, ilma et kohaldataks muid vahenorme (vt 22. märtsi 2007. aasta kohtuotsus Regione Siciliana vs. komisjon, C-15/06 P, EU:C:2007:183, punkt 31 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 50 Kohtupraktikast nähtub aga, et isegi kui vaidlustatud akt vajab isikute õiguslikule olukorrale mõju avaldamiseks tingimata rakendusmeetmete võtmist, loetakse otsese puutumuse tingimus sellegipoolest täidetuks, kui akt paneb adressaadile rakendamiskohustuse ja kui adressaat on automaatselt kohustatud võtma meetmeid, mis muudavad hageja õiguslikku olukorda (vt selle kohta 7. juuli 2015. aasta kohtuotsus Federcoopesca jt vs. komisjon, T-312/14, EU:T:2015:472, punkt 38 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 51 Nimelt, nagu märkis kohtujurist Wathelet oma ettepanekus kohtuasjas Stichting Woonpunt jt vs. komisjon (C-132/12 P, EU:C:2013:335, punkt 68 ja seal viidatud kohtupraktika), kaotab liikmesriikide kaalutlusruumi puudumine otsese seose ilmse puudumise liidu akti ja õigussubjekti vahel. Teiste sõnadega, et vältida otsest puutumust, ei saa liidu akti rakendava vaheakti andja kaalutlusruum olla puhtalt formaalne. Kaalutlusruum peab olema hageja õigusliku puutumuse lähtekoht.
- 52 Esiteks nähtub käesoleval juhul kohaldatavatest õigusnormidest, eelkõige määruse nr 806/2014 artikli 54 lõike 1 punktist b ja artikli 70 lõikest 2, et nii individuaalsete osamaksete konkreetsete arvutuste tegija kui ka otsuse vastu võtnud asutus, kes need osamaksed heaks kiitis, on kriisilahendusnõukogu. Asjaolu, et kriisilahendusnõukogu ja kriisilahendusasutused teevad koostööd, ei muuda seda järeldust (19. novembri 2018. aasta kohtumäärus Iccrea Banca vs. komisjon ja kriisilahendusnõukogu, T-494/17, EU:T:2018:804, punkt 27).
- 53 Nimelt on kriisilahendusnõukogul ainupädevus arvutada „pärast konsulteerimist EKP või liikmesriigi pädeva asutusega ja tihedas koostöös [kriisilahendusasutustega]“ krediidasutuste ja investeerimisühingute *ex ante* osamaksed (määruse nr 806/2014 artikli 70 lõige 2). Lisaks, kriisilahendusasutustel on liidu õigusest tulenev kohustus koguda need osamaksed, nagu need on kriisilahendusnõukogu otsuses kehtestatud (määruse nr 806/2014 artikli 67 lõige 4).
- 54 Kriisilahendusnõukogu otsus, millega määruse nr 806/2014 artikli 70 lõike 2 alusel kehtestatakse *ex ante* osamaksed, on seega lõplik.
- 55 Järelikult ei saa vaidlustatud otsust kvalifitseerida puhtalt ettevalmistavaks meetmeks või vahemeetmeks, kuna sellega kinnitatakse menetluse lõpus lõplikult kriisilahendusnõukogu seisukoht osamaksete kohta.
- 56 Teiseks tuleb märkida, et olenemata sellest, millised on rakendusmääruse 2015/81 artikli 5 erinevate keeleversioonide terminikasutuse erinevused, on asutused, kellele kriisilahendusnõukogu, kes teeb otsuse, millega määratakse kindlaks *ex ante* osamaksed, selle otsuse saadab, kriisilahendusasutused, mitte krediidasutused ja investeerimisühingud. Kriisilahendusasutused on faktiliselt ja kohaldatavate õigusnormide kohaselt ainsad asutused, kellele kõnealuse otsuse tegija peab selle saatma, ning seega lõppkokkuvõttes ELTL artikli 263 neljanda lõigu tähenduses selle otsuse adressaadid (19. novembri 2018. aasta kohtumäärus Iccrea Banca vs. komisjon ja kriisilahendusnõukogu, T-494/17, EU:T:2018:804, punkt 28).
- 57 Järeldust, et kriisilahendusnõukogu otsuse adressaadid ELTL artikli 263 neljanda lõigu tähenduses on kriisilahendusasutused, kinnitab lisaks asjaolu, et nende ülesanne on määrusega nr 806/2014 kehtestatud süsteemis ja vastavalt kõnealuse määruse artikli 67 lõikele 4 krediidasutustelt ja investeerimisühingutelt kriisilahendusnõukogu otsustatud individuaalsete osamaksete kogumine (19. novembri 2018. aasta kohtumäärus Iccrea Banca vs. komisjon ja kriisilahendusnõukogu, T-494/17, EU:T:2018:804, punkt 29).
- 58 Kuigi krediidasutused ja investeerimisühingud ei ole seega vaidlustatud otsuse adressaadid, puudutab see otsus neid siiski isiklikult ja otseselt, kuna otsus puudutab neid mingite neile omaste tunnuste või neid iseloomustava faktilise olukorra tõttu, mis neid kõigist teistest isikutest eristab, ning individualiseerib neid sarnaselt otsuse adressaadiga ning kuna see mõjutab otseselt nende õiguslikku olukorda ega jäta meedet rakendama kohustatud adressaatidele mingit kaalutlusõigust.

- 59 Sellega seoses on vaidlustatud otsuses esiteks iga krediidasutus ja investeerimisühing nimetatud nimeliselt ja selles on kehtestatud tema individuaalne osamakse. Järelikult puudutab vaidlustatud otsus krediidasutusi ja investeerimisühinguid, sh hagejat isiklikult.
- 60 Teiseks, mis puudutab otsest puutumust, siis tuleb märkida, et kriisilahendusasutustel, kes vastutavad vaidlustatud otsuse rakendamise eest, ei ole mingit kaalutlusruumi selles otsuses kindlaks määratud individuaalsete osamaksete suuruste küsimuses. Eelkõige ei saa kriisilahendusasutused neid suurusi muuta ning nad on kohustatud osamaksed krediidasutustelt ja investeerimisühingutelt sisse nõudma.
- 61 Lisaks, mis puudutab kriisilahendusnõukogu viidet valitsustevahelisele lepingule, et vaielda vastu hageja otsesele puutumusele, siis tuleb märkida, et see leping ei puuduta krediidasutustelt ja investeerimisühingutelt 2016. aasta *ex ante* osamaksete sissenõudmist kriisilahendusasutuste poolt, vaid üksnes nende osamaksete kandmist kriisilahendusfondi.
- 62 Nimelt, nagu nähtub määruse nr 806/2014 sätetest (vt määruse põhjendus 20 ja artikli 67 lõige 4) ja valitsustevahelisest lepingust (vt valitsustevahelise lepingu põhjendus 7, artikli 1 punkt a ja artikkel 3), kogutakse osamaksed liidu õiguse alusel (st direktiiv 2014/59 ja määrus nr 806/2014), samas kui nende osamaksete kriisilahendusfondi kandmine toimub valitsustevahelise lepingu alusel.
- 63 Seega, kuigi krediidasutuste ja investeerimisühingute õiguslik kohustus – maksta kriisilahendusasutuste osutatud arvetele *ex ante* osamaksete alusel tasumisele kuuluvad summad – eeldab, et kriisilahendusasutused annavad riigisisised aktid, puudutab kriisilahendusnõukogu otsus, milles kehtestatakse nende individuaalsed osamaksed, siiski neid krediidasutusi ja investeerimisühinguid otseselt.
- 64 Eeltoodud kaalutlustest nähtub, et vaidlustatud otsus puudutab hagejat isiklikult ja otseselt.
- 65 Mis puudutab kriisilahendusnõukogu argumenti, mille kohaselt on hagi vastuvõetamatu, kuna see on esitatud Hispaania kriisilahendusasutuse akti peale, mis on ainus hagiavaldusele lisatud akt, mitte aga tema otsuse peale, siis tuleb see argument tagasi lükata järgmistel põhjustel.
- 66 Hageja mainib hagiavalduses korduvalt ja pidevalt kriisilahendusnõukogu otsust, millega kehtestatakse 2016. aasta *ex ante* osamakse, kui akti, mille ta palub tühistada. Hagiavaldusest ilmneb, et selles on Hispaania kriisilahendusasutuse 26. aprilli 2016. aasta kiri esitatud ja sellele on viidatud kui dokumendile, millega see otsus sisuliselt hagejale teatavaks tehti.
- 67 Hageja märgib veel, et ta palus Hispaania kriisilahendusasutustelt edutult kriisilahendusnõukogu otsuse teksti, ning nendib, et kriisilahendusnõukogu seda otsust ei avaldanud; sellele kriisilahendusnõukogu vastu ei vaidle.
- 68 Seega, vastupidi kriisilahendusnõukogu väidetule ei ole hagiavaldus ebamäärane akti osas, mille tühistamist hageja nõuab.
- 69 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb kriisilahendusnõukogu esitatud vastuväide, milles palutakse Üldkohtul hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata jätta, tagasi lükata.

Sisulised küsimused

- 70 Analüüsida tuleb avalikul huvil põhinevat väidet, et on rikutud olulisi menetlusnorme ja mille kohtupraktika kohaselt peab liidu kohus tõstatama omal algatusel (vt 13. detsembri 2013. aasta kohtuotsus Ungari vs. komisjon, T-240/10, EU:T:2013:645, punkt 70 ja seal viidatud kohtupraktika), ning selles kontekstis analüüsida, kas on järgitud vaidlustatud otsuse vastuvõtmist puudutavaid olulisi menetlusnorme.

- 71 Sellega seoses, nagu mainitud eespool punktis 22, palus Üldkohus 12. märtsi 2018. aasta menetlust korraldava meetmega kriisilahendusnõukogul esitada oma seisukohad vaidlustatud otsuse õigusliku olemasolu ja otsuse vastuvõtmisel oluliste menetlusnormide järgimise küsimuses.
- 72 27. märtsi 2018. aasta vastuses väitis kriisilahendusnõukogu, et vaidlustatud otsus oli õiguslikult olemas. Oluliste menetlusnormidega seoses leidis ta sisuliselt, et neid on järgitud. Otsuse vastuvõtmise menetluses nende normide rikkumisi ei esinenud.
- 73 26. ja 30. juuli 2018. aasta seisukohtades olid komisjon ja hageja vaidlustatud otsuse õigusliku olemasolu ja oluliste menetlusnormide järgimisega sisuliselt nõus.
- 74 Tuleb meeles pidada, et Euroopa Kohus on leidnud, et kuna intellektuaalne ja formaalne element moodustavad lahutamatu terviku, on akti kirjalik sõnastus tingimata selle vastu võtnud asutuse tahte väljendus (15. juuni 1994. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* BASF jt, C-137/92 P, EU:C:1994:247, punkt 70, ja 6. aprilli 2000. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punkt 38).
- 75 Akti kinnitamise eesmärk on tagada õiguskindlus, kinnistades teksti akti andja poolt, ning see on oluline menetlusnorm (15. juuni 1994. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* BASF jt, C-137/92 P, EU:C:1994:247, punktid 75 ja 76, ning 6. aprilli 2000. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punktid 40 ja 41).
- 76 Samuti on Euroopa Kohus otsustanud, et olulise menetlusnormi rikkumiseks piisab sellest, et akti ei ole kinnitatud, ilma et oleks vaja tõendada ka seda, et akti puhul esineb mõni muu puudus või et kinnitamata jätmine põhjustas kahju isikule, kes sellele tugineb (6. aprilli 2000. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punkt 42).
- 77 Kinnitamise formaalsuse täitmise ja seega akti kindluse kontrollimine on mis tahes muu kontrolli nagu akti andja pädevuse, kollegiaalsuspõhimõtte järgimise või aktide põhjendamise kohustuse täitmise kontrollimise eeltingimus (6. aprilli 2000. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punkt 46).
- 78 Kui liidu kohus tuvastab talle esitatud akti analüüsimisel, et akti ei ole nõuetekohaselt kinnitatud, peab ta omal algatusel tõstatama väite, et rikutud on olulist menetlusnormi, mis seisneb nõuetekohase kinnituse puudumises, ja järelikult sellise puudusega akti tühistama (6. aprilli 2000. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punkt 51).
- 79 Selles suhtes ei oma erilist tähtsust, et kinnituse puudumine ei põhjendanud mõnele vaidluse poolele kahju. Nimelt on aktide kinnitamine ELTL artikli 263 tähenduses oluline menetlusnorm, mis on esmavajalik õiguskindluse tagamiseks ja mille rikkumine toob kaasa vigase akti tühistamise, ilma et oleks vaja kindlaks teha sellise kahju esinemine (6. aprilli 2000. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punkt 52; vt selle kohta ka 8. septembri 2016. aasta kohtuotsus Goldfish jt *vs.* komisjon, T-54/14, EU:T:2016:455, punkt 47).
- 80 Nagu juba märgitud, tuli Üldkohtul käesolevas asjas võtta teatavad menetlust korraldavad meetmed ja määrata menetlustoimingud sisuliselt seoses vaidlustatud otsuse, selle olemasolu ja oluliste menetlusnõuete järgimisega.
- 81 Vastuseks esimesele kohtumäärusele, millega kohustati kriisilahendusnõukogu esitama täieliku ärakirja vaidlustatud otsuse originaalist koos selle ainsa lisaga, esitas ta 15. jaanuaril 2018 vaidlustatud otsuse teksti puudutavas osas kaheleheküljelise dokumendi, milleks oli allkirjastatud paberdokumendist PDF-vormingus skannitud koopia, mis viitab seega sellele, et need leheküljed olid tõepoolest originaali ärakirjad, see tähendab ärakirjad dokumendist, mis formaalselt esitati allkirjastamiseks ja

vastuvõtmiseks kriisilahendusnõukogu täitevistungi poolt. Kriisilahendusnõukogu ei esitanud lisa originaali ära kirja, vaid pelgalt PDF-vormingus dokumendi, milleks oli digitaalandmetest tehtud digitaaldokument, ilma elementideta, mis võimaldaksid tagada selle autentsuse.

- 82 Teise menetlust korraldava meetmega ja seejärel teise määrusega palus Üldkohus kriisilahendusnõukogul täpsustada lisa vormingut vaidlustatud otsuse vastuvõtmise ajal ning juhul, kui see lisa esitati digitaalselt, anda selgitusi ja esitada kõik vajalikud kinnitamise tehnilised andmed, et tõendada, et PDF-vormingus dokument, mis Üldkohtule esitati, vastas konkreetset dokumendile, mis esitati allkirjastamiseks ja mille kriisilahendusnõukogu täitevistungi 15. aprilli 2016. aasta koosolekul vastu võttis. Üldkohus palus kriisilahendusnõukogul esitada ka oma seisukohad vaidlustatud otsuse õigusliku olemasolu ja oluliste menetlusnormide järgimise küsimuses.
- 83 Kriisilahendusnõukogu väitis esimest korda oma vastuses teisele menetlust korraldavale meetmele ja teisele kohtumäärusele, et vaidlustatud otsust ei võetud vastu mitte kriisilahendusnõukogu täitevistungi liikmete koosolekul, vaid elektrooniliselt kirjalikus menetluses kooskõlas täitevistungi kodukorra artikli 7 lõikega 5, mille kohaselt tuleb täitevistungiks asjakohane teave ja dokumendid üldjuhul edastada elektrooniliselt, järgides vastavalt täitevistungi kodukorra artiklile 15 konfidentsiaalsusnõudeid, ning täitevistungi kodukorra artikliga 9.
- 84 Mis puudutab vaidlustatud otsuse vastuvõtmise menetlust, siis nähtub toimikust, et 13. aprilli 2016. aasta e-kirjas, mille kriisilahendusnõukogu saatis täitevistungi liikmetele kell 17.41 ja mille manuses oli kolm dokumenti, sh üks PDF-dokument „Memorandum2_Final results.pdf“, paluti kriisilahendusnõukogu täitevistungilt 2016. aasta *ex ante* osamaksete formaalset heakskiitu 15. aprilli 2016 kella 12.00ks.
- 85 15. aprillil 2016 kell 19.04 saadetud e-kirjas märkis kriisilahendusnõukogu, et osamaksete arvutuses oli tehtud viga, teatas, et saadetakse dokumendi muudetud versioon „Memorandum 2“ ning mainis, et kui adressaadid sellele vastu ei ole, siis loetakse, et juba antud heakskiit hõlmab ka parandatud summasid.
- 86 15. aprillil 2016 kell 20.06 saadetud e-kirjas saadeti mainitud dokument XLSX-vormingus nimetuse all „Final results15042016.xlsx“.
- 87 Viimaks, kriisilahendusnõukogu kinnitas kohtuistungil, et vaidlustatud otsuse dokumendi oli kriisilahendusnõukogu esimees allkirjastanud elektrooniliselt.
- 88 Tuleb siiski tõdeda, et kriisilahendusnõukogu, kes kaugeltki ei esitanud ega isegi ei pakkunud välja, et ta esitab selle kinnituse kohta tõendeid, mis seisnevad põhimõtteliselt digitaalses dokumendis ja elektroonilise allkirja sertifikaadis, mis tagavad dokumendi autentsuse, esitab asjaolusid, mis tegelikkuses sellele kinnitusele vastu räägivad.
- 89 Nimelt, mis puudutab vaidlustatud otsuse teksti, siis esitab kriisilahendusnõukogu PDF-dokumendi, mis sisaldab viimasel lehel midagi käsikirjalise allkirja sarnast, mis näib olevat kopeeritud pildifailist, ning ilma elektroonilise allkirja sertifikaadita.
- 90 Mis puudutab vaidlustatud otsuse lisa, milles on märgitud osamaksete suurused ja mis on seega otsuse põhielement, siis ka see lisa ei sisalda e-allkirja, kuigi see lisa ei ole vaidlustatud otsuse tekstiga kuidagi lahutamatult seotud.
- 91 Vaidlustatud otsuse lisa autentsuse tõendamiseks esitas kriisilahendusnõukogu vastuseks teisele kohtumäärusele TXT-vormingus dokumendi, mille eesmärk on tõendada selle lisa räsiväärtuse (*hash value*) identifikaatorit koos 15. aprillil 2016 kell 20.06 saadetud e-kirjale lisatud XLSX-vormingus dokumendi räsiväärtusega.

- 92 Siiski tuleb nentida, et selleks et tõendada, et vaidlustatud otsuse lisa allkirjastati elektrooniliselt, nagu väidab kriisilahendusnõukogu (vt eespool punkt 87), oleks ta pidanud esitama e-allkirja sertifikaadi, mis on seotud lisaga, mitte TXT-dokumendi, mis sisaldab räsiväärtust. TXT-dokumendi esitamine annab alust arvata, et kriisilahendusnõukogul ei olnud e-allkirja sertifikaati ja et vaidlustatud otsuse lisa ei ole seega erinevalt tema väidetust elektrooniliselt allkirjastatud.
- 93 Lisaks, TXT-vormingus dokument, mille kriisilahendusnõukogu esitas, ei ole kuidagi kõnealuse lisaga objektiivselt ega lahutamatult seotud.
- 94 Lõpuks tuleb täiendavalt märkida, et nõutav kinnitus ei ole igal juhul 15. aprillil 2016 kell 20.06 saadetud e-kirjas heakskiitmiseks edastatud eelnõu kinnitus, vaid selle dokumendi kinnitus, mis peaks olema koostatud pärast seda heakskiitu. Nimelt, alles pärast dokumendi heakskiitmist koostatakse ja kinnitatakse see allkirjastamisega.
- 95 Eeltoodud kaalutlustest ilmneb, et vaidlustatud otsuse kinnitamise nõue ei ole täidetud.
- 96 Lisaks neile kaalutlustele, mis puudutavad vaidlustatud otsuse kinnitamata jätmist, mis iseenesest viib eespool punktides 76–79 viidatud kohtupraktika kohaselt vaidlustatud otsuse tühistamiseni, peab Üldkohus kohaseks esitada teatavad kaalutlused otsuse vastuvõtmise menetluse kohta.
- 97 Käesolevas asjas, nagu märgitud eespool punktis 84, algatati vaidlustatud otsuse vastuvõtmiseks kirjalik menetlus 13. aprilli 2016. aasta e-kirjaga, mis saadeti kell 17.41 ja milles kehtestati kriisilahendusnõukogu täitevistung liikmetele otsuse eelnõu heakskiitmise tähtpäevaks 15. aprill 2016 kell 12.00, seega kahest tööpäevast lühem tähtaeg, kuigi täitevistung kodukorra artikli 9 lõikes 2 ette nähtud tähtaeg on „tavaliselt vähemalt viis tööpäeva“. Vastupidi täitevistung kodukorras nõutule ei ole 13. aprilli 2016. aasta e-kirjas esitatud ühtegi tähtaja lühendamise põhjust. Selles ei ole mainitud ka täitevistung kodukorra artikli 9 lõiget 2.
- 98 Täiendavalt tuleb märkida, et samuti ei tõenda kriisilahendusnõukogu, et oli pakiline vajadus teha otsus 15. aprillil 2016 selle asemel, et see teha 20. aprillil 2016, mis oleks taganud menetlusnormidest kinnipidamise. Sellega seoses tuleb märkida, et 15. aprill 2016 ei ole õigusnormides ette nähtud kuupäev. Otsuse vastuvõtmise tähtaja lühendamine on esimene menetlusnormi rikkumine.
- 99 Lisaks sellele on täitevistung kodukorra artikli 9 lõikes 1 sätestatud, et otsuse võib teha kirjalikus menetluses, kui sellele ei ole kirjaliku menetluse algatamisele järgneva 48 tunni jooksul vastuseisu avaldanud vähemalt kaks täitevistung liiget.
- 100 Selles suhtes ilmneb, et kriisilahendusnõukogu rikkus täitevistung kodukorda ka seetõttu, et kirjaliku menetluse kestus oli kuue tunni võrra lühem 48 tunnist, mis on ette nähtud kirjaliku menetluse kasutamisele vastuseisu väljendamiseks. Ent kui eeldada, et otsus oleks tulnud vastu võtta 15. aprillil 2016, ei takistanud miski määramast vastuse esitamise ajaks selle päeva kella 18.00. See on teine menetlusnormi rikkumine.
- 101 Kriisilahendusnõukogu üritab väärtalt põhjendada neid täitevistung kodukorra rikkumisi kriisilahendusnõukogu täitevistung liikmete väljendatud vastuseisu puudumisega. Piisab, kui märkida esiteks, et kriisilahendusnõukogul on kohustus kohaldada tema otsustusprotsessi reguleerivaid õigusnorme, milles on just nimelt korraldatud tähtaegade lühendamine, kui täidetud on teatavad reeglid, ning teiseks, et vastuseisu väidetav puudumine ei muuda kuidagi olematuks rikkumist, mis on toime pandud *ab initio*, kui kriisilahendusnõukogu kehtestas tähtaja, mis on vastuolus täitevistung kodukorras ettenähtuga.

- 102 Edasi, kuigi 13. aprilli 2016. aasta e-kirjas paluti kriisilahendusnõukogu täitevistungil liikmetel saata oma formaalne heakskiit e-kirjaga kriisilahendusnõukogu üldpostkasti, ei esita viimati nimetatut ühtegi heakskiitu käsitlevat e-kirja. Ainus heakskiidule viitav asjaolu on see, et kriisilahendusnõukogu kinnitab 15. aprillil 2016 kell 19.04 saadetud e-kirjas, et heakskiit on antud.
- 103 Lisaks, kriisilahendusnõukogu märkis selles reedel, 15. aprillil 2016 kell 19.04 saadetud e-kirjas, mida ei saadetud kõigile täitevistungil liikmetele, vähemalt esialgu (kriisilahendusnõukogu täitevistungil liige A ei olnud selle e-kirja adressaat, see saadeti talle 21 minutit hiljem), et *ex ante* osamaksete arvutamisel on tehtud viga, ning teatas, et eraldi e-kirjaga saadetakse muudetud versioon „memorandum 2“. Kell 19.04 saadetud e-kirjas oli veel märgitud, ilma et oleks ette nähtud tähtaeg võimalikuks reageerimiseks, et kriisilahendusnõukogu täitevistungil liikmete vastuseisu puudumisel loetakse, et nende juba antud heakskiit kehtib ka osamaksete muudetud suuruste puhul. Selliselt toimides algatas kriisilahendusnõukogu vastuseisu puudumisel põhineva vastuvõtmise menetluse, mis ei ole täitevistungil kodukorras küll tundmatu, kuid mis siiski algatati õigusvastastes konkreetsetes tingimustes, arvestades eelkõige seda, et märgitud ei olnud otsuse vastuvõtmise tähtaega. See kujutab endast eespool punktides 97–100 juba välja toodud kahele rikkumisele lisaks kolmandat menetlusnormi rikkumist.
- 104 Samal päeval kell 20.06 saadeti kriisilahendusnõukogu eraldi e-kiri, mille manuses oli XLSX-dokument „Final results15042016.xlsx“. Ka seda e-kirja ei saadetud A-le. Viimane asjaolu kujutab endast neljandat menetlusnormi rikkumist.
- 105 Lisaks, vaidlustatud otsuse kuupäevast (15. aprill 2016) on näha, et kuigi 15. aprillil 2016 kell 19.04 saadetud e-kirjas ei olnud märgitud mingit tähtaega, peeti konsensus saavutatuks samal päeval, see tähendab loogiliselt keskööl. Tõsi, kriisilahendusnõukogu oli teatanud oma 13. aprilli 2016. aasta e-kirjas (mis on lisatud 15. aprillil 2016 kell 19.04 saadetud e-kirjale), et otsus üritatakse vastu võtta 15. aprillil. Eeldades, et see teave oli piisav, et teada anda, et vastuväited tuli esitada enne 15. aprilli 2016. aasta keskööd, rakendati käesolevas asjas siiski konsensusel põhinevat heakskiitmise menetlust reede õhtul kell 19.04, et see lõpetada sama õhtu keskööl. Need asjaolud süvendavad eespool punktis 103 tuvastatud kolmanda menetlusnormi rikkumise mõju.
- 106 Seda, et see konsensusmenetlus oli nõuetekohane, ei ole seda enam tõendatud, et peale selle, et kella 20.06 e-kirja ei saadetud A-le (vt eespool punkt 104), mis iseenesest muudab menetluse õigusvastaseks, ei tõenda kriisilahendusnõukogu, et kriisilahendusnõukogu täitevistungil teised liikmed olid teadlikud kell 20.06 saadetud e-kirjast (ega ka kell 19.04 saadetud e-kirjast) kui ka selle sisust. Kriisilahendusnõukogu esitas teatavad kontrolli võimaldavad andmed, et tõendada, et kell 19.04 ja 20.06 saadetud e-kirjad laekusid adressaatide e-postkasti. Kuid olenemata isegi sellest, et kontroll, mis oli pisteline, ei puudutanud kõiki kriisilahendusnõukogu täitevistungil liikmeid, ei tõenda see kontroll kuidagi, et kriisilahendusnõukogu täitevistungil liikmed olid konkreetselt teadlikud kas või nende e-kirjade saatmisest enne sama õhtu keskööd.
- 107 Ent arvestades konsensusmenetluse olemust ennast, mis seisneb heakskiidu järeldamises vastuseisu puudumisest, eeldab selline menetlus tingimata ja *a minima*, et enne otsuse vastuvõtmist oleks tõendatud, et konsensusel põhinevas heakskiidumenetluses osalevad isikud on sellest menetlusest teada saanud ja neil on olnud võimalus analüüsida nende heakskiidu saamiseks esitatud eelnõud. Käesolevas asjas võeti vaidlustatud otsus, arvestades nii otsuse tekstis esitatud andmeid kui ka asjaolu, et see saadeti kriisilahendusasutustele samal päeval (vt eespool punkt 13), vastu hiljemalt 15. aprilli 2016. aasta keskööl. Ent kriisilahendusnõukogu ei ole tõendanud, et enne keskööd olid kriisilahendusnõukogu täitevistungil liikmed saanud teada muudetud otsuse eelnõust ega isegi kell 19.04 ja 20.06 saadetud e-kirjade olemasolust.

- 108 Lisaks tuleb kõrvalmärkusena mainida, et kui vaidlustatud otsuse lisa, mis esitati heakskiiduks 13. aprillil 2016, oli PDF-vormingus elektrooniline dokument (vt eespool punktid 84 ja 97), oli 15. aprilli 2016. aasta õhtul heakskiiduks esitatud lisa XLSX-vormingus elektrooniline dokument (vt eespool punktid 86 ja 104).
- 109 Seega tuleb tõdeda, et kui 15. aprilli 2016. aasta õhtul saadetud e-kirjades ei oleks viga mainitud (vt eespool punkt 85), oleks vaidlustatud otsuse lisana vastu võetud PDF-vormingus elektrooniline dokument, mitte XLSX fail.
- 110 Üldkohtul jääb seda erinevust arvestades üle vaid nentida, et kriisilahendusnõukogu, kes on kohustatud tagama heakskiidu saamiseks esitatud ja seejärel vastu võetud dokumentide terviklikkuse ja formaalse sidususe, kasutas erinevaid elektroonilisi vorminguid. See ebatäpsus toob kaasa tagajärjed, mis ei ole puhtalt menetluslikud, kuna PDF-faili andmed ei sisalda XLSX-faili arvutuslahtrite üksikasju ning kuna vähemalt käesolevas asjas sisaldab selline PDF-fail erinevalt XLSX-failist ümardatud väärtusi. Seega, mis puudutab ainsat vaidlustatud otsuses toodud riskiprofiili kohandustegurit, see tähendab Euroopa konteksti puudutav tegur, siis nähtub kriisilahendusnõukogu vastustes sisalduvatest andmetest, et vaidlustatud otsuses, nagu see on esitatud vastuses esimesele kohtumäärusele ehk PDF-failis, esitatud väärtus ei ole XLSX-failis toodud täpne väärtus, mis sisaldab 14 komakohta, vaid kahe komakohaga ümardus, mida ei ole võimalik osamakse arvutuse kontrollimiseks kasutada.
- 111 Eeltoodud kaalutlustest nähtub, et lisaks eespool punktis 95 tuvastatud kinnitamise puudumisele, mis toob kaasa vaidlustatud otsuse tühistamise, rikuti selle otsuse vastuvõtmise menetluses ilmselgelt menetlusnõudeid, mis puudutavad selle otsuse heakskiitmist kriisilahendusnõukogu täitevistungil liikmete poolt ja heakskiidu saamist.
- 112 Selles suhtes tuleb märkida, et asjaolu, et füüsilised ja juriidilised isikud ei saa tugineda selliste eeskirjade väidetavale rikkumisele, mis ei ole mõeldud isikute kaitse tagamiseks, vaid mille eesmärk on teenistuste töö sisemine korraldamine hea halduse tagamiseks (vt selle kohta 7. mai 1991. aasta kohtuotsus *Nakajima vs. nõukogu*, C-69/89, EU:C:1991:186, punktid 49 ja 50), ei tähenda siiski, et isik ei saa kunagi tugineda liidu akti vastuvõtmisega päädiva otsustusprotsessi reguleerivate eeskirjade rikkumisele. Nimelt tuleb institutsioonisiseseid menetlusi reguleerivate sätete hulgast eristada sätteid, mille rikkumisele ei saa füüsilised ja juriidilised isikud tugineda, kuna need puudutavad vaid institutsiooni sisemise toimimise üksikasjalikke eeskirju, mis ei mõjuta nende õiguslikku olukorda, neist sätetest, mille rikkumisele saab seevastu tugineda, kuna need loovad neile isikutele õigusi ja kujutavad nende jaoks endast õiguskindluse tegurit (17. veebruari 2011. aasta kohtuotsus *Zhejiang Xinshiji Foods ja Hubei Xinshiji Foods vs. nõukogu*, T-122/09, ei avaldata, EU:T:2011:46, punkt 103).
- 113 Käesoleva asjas ilmneb vaidlustatud otsuse vastuvõtmise menetluse käigu analüüsist suur arv rikkumisi, mis puudutavad otsuse vastuvõtmise kirjaliku elektroonilise menetluse korraldamist. Kuigi täitevistungil kodukorra artiklis 9 ei ole seda sõnaselgelt ette nähtud, on iseenesest mõistetav, et mis tahes kirjalik menetlus eeldab tingimata otsuse eelnõu saatmist kõigile selle menetlusega seotud otsustusorgani liikmetele. Mis puudutab eelkõige konsensuse alusel otsuste vastuvõtmise menetlust nagu käesolevas asjas (vt eespool punktid 103–107), siis ei saa otsust vastu võtta ilma, et oleks tõendatud vähemalt, et otsuse eelnõuga said eelnevalt tutvuda kõik liikmed. Viimaseks, see menetlus eeldab, et ära on näidatud tähtaeg, mille jooksul saavad selle organi liikmed eelnõu küsimuses seisukoha võtta.
- 114 Ent käesolevas asjas on rikutud menetluseeskirju, mille eesmärk on tagada iga kirjaliku elektroonilise menetlusega lahutamatu seotud oluliste menetlusnormide järgimine. Need rikkumised mõjutavad otseselt õiguskindlust, kuna nende tagajärjel võetakse vastu otsus, mille puhul ei ole kindel mitte ainult see, et otsus on pädevalt organilt heakskiidu saanud, vaid lausa see, kas kõik selle organi liikmed olid sellest eelnevalt teada saanud.

- 115 Selline nõusoleku väljendamiseks vajalike eeskirjade rikkumine kujutab endast oluliste menetlusnormide rikkumist, mida liidu kohus võib analüüsida omal algatusel (24. juuni 2015. aasta kohtuotsus Hispaania *vs.* komisjon, C-263/13 P, EU:C:2015:415, punkt 56, ja 20. septembri 2017. aasta kohtuotsus Tilly-Sabco *vs.* komisjon, C-183/16 P, EU:C:2017:704, punkt 116).
- 116 Arvestades kõiki eeltoodud kaalutlusi, mis käsitlevad vaidlustatud otsuse ja selle lisa vastuvõtmist puudutavaid oluliste menetlusnormide rikkumisi, tuleb otsus hagejat puudutavas osas tühistada.

Kohtukulud

- 117 Vastavalt kodukorra artikli 134 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna hageja ei ole kohtukulude hüvitamist nõudnud ja kriisilahendusnõukogu on vaidluse kaotanud, kannab iga kohtuasja pool ise oma kohtukulud.
- 118 Kodukorra artikli 138 lõike 1 alusel kannab komisjon ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kaheksas koda laiendatud koosseisus)

otsustab:

- 1. Tühistada Ühtse Kriisilahendusnõukogu (SRB) 15. aprilli 2016. aasta täitevistungil tehtud otsus ühtsesse kriisilahendusfondi tehtavate 2016. aasta *ex ante* osamaksete kohta (SRB/ES/SRF/2016/06) Banco Cooperativo Español, SA-d puudutavas osas.**
- 2. Jätta Banco Cooperativo Español ja kriisilahendusnõukogu kohtukulud nende endi kanda.**
- 3. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda.**

Collins

Kancheva

Barents

Passer

De Baere

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 28. novembril 2019 Luxembourgis.

Allkirjad